

JID 18. JIDÁCKÝ PLÁTEK 3

JID.SLUNCEWEB.CZ REGIONÁLNÍ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA STUDENTSKÉHO DIVADLA 17. 3. 2018

Konec.

To je pro letošek vše, přátelé. Za celou redakci i všechny organizátory Vám všem děkujeme za pozornost a za přízeň. Všechny Plátky a taky fotky a další vzpomínky na festival najdete na webu jid.slunceweb.cz! Na viděnou zase příští rok touto dobou tady v Jihlavě!

Pan Karel s Buškem z Velhartic

Když se do hraní divadla pustí parta aťáků a jedna strojařka, rozhodně to neznamená, že vás vystoupení nebude bavit, právě naopak. Jejich satira je braná způsobem jejich generaci vlastní a fór, ve kterém se prolíná současná výrazná politická osobnost s velkým dob minulých, prostě funguje. Scény velmi plynule přecházejí nejen za pomoci vhodně doplňující hudby, soubor dobře používá (byť možná nevědomky) moderní divadelní jazyka. Ale i když v trefných výjevech je v měřítku amatérského divadla téměř všechno dobře a divák hledá vždy dokonce dvě narážky – tu současnou a tu dějepisnou – divadlu chybí výrazné vyvrcholení. To je asi největší problém inscenace. Naštěstí ve chvíli, kdy divák začíná přemýšlet o nudě a zápletka začíná bolestně chybět, hra skončí a divák po zaslouženém potlesku vlastně odchází spokojený, že mezi amatérskými divadly nechybí satira a humor, a představení o půl deváté se ani porotci nebojí nazvat „dobrou snídaní“.



Já mám takovej hlad, že nemám ani boty

Druhé soutěžní vystoupení se pohybovalo na úrovni zušky, odkud soubor Čupakábra pochází, takže problém nezpůsobilo ani to, že se Herrmann hrál poprvé, ani že se zkoušelo teprve od ledna nebo že kvůli nejistotě ohledně scénáře byla nutná skvěle provedená improvizace. Samotný děj působí ohromně bizarně a nebyť dvoustránky s programem, byl by si divák jistý, že příběh přerostlého králíka, který má zabránit hladomoru v Severní Koreji, je fikce. Příběh je vyprávěn z relativně naivní a okolí ignorující perspektivy králíka Herrmanna, netradičně začíná až v bodě zlomu a teprve poté se vrací k začátku, k vysvětlení. Herci, mluvící česky, německy a korejsky, z Herrmanna udělali slušnou komedii, která by ale podle názoru lektorského sboru měla být mnohem více groteskou, aby vynikla absurdita zdrojového příběhu a tragičnost úředu Severokorejců. Nicméně soubor se dočkal dlouhého potlesku, během hry zaznělo nejedno bublání smíchu, a pokud to tvůrcům stačí, laik, který si přišel odpočinout, zasmát se a jen tak si užít dobré představení, rozhodně neodešel zklamaný.

ORGANIZUJE



FINANČNĚ PODPĚRILI



PODPĚRILI



Angst jak sviňa

Vhodná odpolední svačina na papírovém tácku s třešničkami. Za doprovodu živé hudby si mohli hladoví obři vybrat z intelektuálního avotoastu, staromódní šunkové rolky, sladkých laskonek, sluníčkové čokoládové špičky, ostrého tataráku v kombinaci s rytířskou jednohubkou a cynickým porcovaným lososem. Pod patetickými milostnými dialogy mezi dokonale neladící dvojicí naivní čokoládové krásky a chlebičku s uherákem, pod štíplavými dialogy pochutin a skeptickými komentáři moderní ryby v lesklých legínách, pod tím vším se neskrývá díky komentářům z hůry nic jiného, než jen efektivní vyprazdňování talíře. Soubor si s lehkostí hraje se slovními hříčkami a vítaným obměněním je výrazné přidání rolí na tácku, které jsou vkusně sepsány v Drábkově stylu. Hra ale bohužel kromě jednorázové zábavy nic moc nepřinese a dějová linka není nijak velkolepá. Tedy pokud vám nestačí jako vyložení příběhu prachobyčejná obří hostina.



Sametová inkvizice

Stand-upy přicházejí s úplnou změnou divadelní energie, která se řítí rychlostí blesku, nechybí jí spád a samotný úvod – to je divadelní šílenství, nic víc, nic málo. Ovšem v dobrém.



Tucker a Dale versus šmejdí

Ke statickosti svádějící vystoupení Sklenice snad jako jediné ze soutěžních vystoupení nabídlo lehké mysteriózní zápletku, protože příběh se točí okolo tajemství záhadné sklenice, kterou hlavní hrdina koupí od dvojice šmejdů za nekřesťanskou sumu. Právě výrazný moment předvádění silikonů v prášcích a nesmrdicích ponožek vystupuje z častokrát se opakující statické scény u stolu, která není ničím než debatováním nad tajemstvím sklenice. Představení má poměrně hezky zvládnutou manipulaci se světly, ovšem délka příběhu je divácky trochu problém, a kdyby se jedna dvě prostřední scény vynechaly, inscenaci by to jistě prospělo. Postava myšlenkově jednoduššího Franty je hlavním zdrojem humoru a co nezastane on, to doladí bláznivé hospodské historky vyslovované s kamenným výrazem a bojácnou vírou.



Kdo zaváhá, nenosí!

Ještě dneska si můžete koupit náš festivalový merch — neváhejte, stojí to za to!



Redakce Jolča Dubová, Terča Formáčková, Barča Lišková & Ondra Horník, foto Miša & Miša, grafika Jantra & Kuba

ORGANIZUJE



FINANČNĚ PODPĚRILI



PODPĚRILI



DSB

